

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/164/2014
Identifikačné číslo spisu:	2312223588
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2312223588.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Astrová 2/A, IČO: 36 432 105, zastúpenej Advokátskou kanceláriou verita, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatská 18, IČO: 35 940 875, proti povinnej E. H., bývajúcej v U., o vymoženie 181,29 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8 Er 1458/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2013, sp. zn. 11 CoE 279/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

P povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 181,29 € s príslušenstvom (špecifikovaným v návrhu), pričom právo na vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 1. júna 2012, sp. zn. BW-B/0112/0099Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") požiadal okresný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Galanta uznesením z 30. novembra 2012, č. k. 8 Er 1458/2012-17 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 1, § 2, § 3 a § 25 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca oprávnenej a povinná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej.

Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky, v ktorých sa nachádzala rozhodcovská doložka, na podklade ktorej v spore medzi účastníkmi rozhodol rozhodcovský súd. Zamietnutie žiadosti súdneho exekútora odôvodnil tým, že rozhodcovská doložka bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, takáto doložka je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Z týchto dôvodov považoval súd rozhodcovskú doložku za odporujúcu dobrým mravom a plnenie priznané na jej základe za plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná rozhodcovská doložka mala za následok odopretie ochrany spotrebiteľa, ktorú mu poskytujú ustanovenia OZ a smernice Rady č. 93/13/EHS.

Krajský súd v Trnave na odvolanie oprávnenej uznesením z 29. novembra 2013 sp. zn. 11 CoE 279/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi exekučného súdu. Doplnil, že exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, pokiaľ ním je rozhodcovský rozsudok, aj podľa kritérií uvedených v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom ako aj so záverom, že rozhodcovská doložka má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky z dôvodov bližšie špecifikovaných exekučným súdom avšak nie v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, ktoré nebolo účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale s poukazom na ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. OZ. Námietku oprávnenej, že jej právna predchodkyňa musela postupovať v zmysle § 93b ods.1 zákona č. 492/2009 Z.z. o bankách, vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože nedošlo k preukázateľnému poučeniu povinnej o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy a súčasne povinnej nebola daná možnosť voľby. Uzavrel, že pokiaľ bola rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná, rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a jeho rozhodnutie nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“), ktorá navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2. písm. a/, b/, c/ O.s.p.

a § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O.s.p. (rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). V dovolaní uviedla, že je tento opravný prostriedok prípustný aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovokatelkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 ECdo 316/2013, 5 ECdo 6/2014, 3 ECdo 30/2014, 8 ECdo 65/2014, 8 ECdo 115/2014, 3 ECdo 218/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.